

**КОМЕНТАРИ КЪМ ОБЩЕСТВЕНА КОНСУЛТАЦИЯ ПРОЕКТ НА ПМС ЗА
ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ПМС № 288 ОТ 2016 Г. ЗА ИЗМЕНЕНИЕ
И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ПРАВИЛНИКА ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ЗАКОНА ЗА
СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ, ПРИЕТ С ПМС № 243 ОТ 1998 Г.**

Коментар	Автор	Дата
----------	-------	------

Не е спазен задължителният срок от 30 дни за провеждане на обществената консултация. Според нас срокът на обществената консултация по проекта на нормативен акт следва да е 30 дни защото в конкретната хипотеза не е налице изключителен случай. Под "изключителни случаи" по смисъла на чл. 26, ал. 4, изр. второ от ЗНА следва да се разбират най-вече форсмажорни обстоятелства като природни бедствия, аварии, война, терористичен акт и други подобни. Не би следвало като изключителни случаи да се квалифицират субективни възприятия, обществени нагласи и дори по-обхватни обществени мнения или вълни. Още по-малко индивидуални субективни доводи на един съставител или на неговото ведомство например за необходимост от спешни нормативни промени следва да се възприемат като достатъчно обективно обосновани за съкращаване на срока на консултациите. Под „изрично посочване на причините“ за по-краткия срок на обществените консултации в мотивите, съответно докладите към законопроектите следва да се разбира, че ЗНА изисква не простото изреждане на списъка на фактите или факторите, наложили това. От тези съставители следва да се изисква детайлно описание и позоваване на конкретни обективно обосновани обстоятелства, накарали ги да считат, че е налице изключителен случай. В това е смисълът на законовото изискване за „изрично“ посочване на причините за по-краткия срок на консултиране. Посоченият в предварителната ОВ аргумент за намаляване на срока на обществената консултация на 14 дни е "Краткият срок е необходим, предвид създалата се ситуация на напрежение сред доставчиците на социални услуги и недостатъчната им подготвеност да отговорят на новите изисквания, както и с оглед гарантирането на правата на потребителите на социални услуги, които да имат възможност да ползват социални услуги по реда, който беше приложим преди промените от 4 ноември 2016 г. и по този начин да не се допуска да бъде забавена оценката на техните нужди." Според нас единственият субективен аргумент на администрацията за спешната наложителност от приемането на нормативния акт представлява най-показателния пример за обективната липса на "изключителност" на случая. Бързината като аргумент за приемане на нормативни актове следва да бъде изкоренена и изхвърлена от българския нормотворчески процес. Поради това считаме, че

RIA

27.01.2017